

[Fibiger.]

Det var ogsaa rart at se Regnskaberne over, hvordan hele den Kreaturhandel foregaar. Det venter jeg da ogsaa, at vi kan faa Lejlighed til, naar vi nu kommer til at arbejde i det Udvalg, der bliver nedsat. Jeg haaber, at Ministeren er villig til at give alle Oplysninger, saa Rigsdagen kan vide Besked om, hvad der foregaar, saa det hele ikke skal foregaa udenfor.

Vi anser det for nødvendigt at faa en Kødlov, fordi Produktionen endnu ikke er tilstrækkelig lønnende, og fordi vi med den Prisstigning, der har været, saaledes som der er gjort Rede for i Bemærkningerne, ikke nær er kommet op paa Priserne i 1914. Men vi maa jo haabe, at Priserne vil stige yderligere, saa Produktionen kan blive rentabel. Vi ønsker, at Kødordningen forbedres betydeligt. Men jeg kan give Ministeren Tilsgang om, at vi gerne vil forhandle om Spørgsmaalet — vi forbeholder os naturligvis at stille Ændringsforslag i Udvalget —, og haaber saa ogsaa, at man vil tage Hensyn til vore Synspunkter, saa der kan komme et godt Resultat ud af det Lovforslag, her er til Behandling, og det kan blive saa hurtigt færdigt, at vi, naar vi kommer til 1. November, har en Kødlov, som kan virke tilfredsstillende.

Andreasen (Forsinge): Det Forslag, som foreligger til Behandling her i Dag, angaar jo Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød og er en Forlængelse af Loven af 13. December 1933. Det kan nok fastslaas, at vi fra alle Sider er enige om, at saadan som Forholdene endnu er her i Landet, vil det være umuligt at undvære denne Lov. En Fornyelse af den er derfor nødvendig.

Jeg vil gerne sige om det Aar, for hvilket den nuværende Lov har været gældende, at i det store og hele er det Formaal, vi fra vor Side har haft med Loven, blevet opfyldt. Man havde jo den bestemte Linie i hele Kødlovens Administration, at man vilde opbygge en Grundpris franeden og en Afsætningspris fraoven udadtil, for derigennem at faa bestemt det nødvendige Pristorhold, faa bestemt de to Pristal og Prisen paa Hjemmemarkedet. Hele denne Linie er fulgt, og Loven har i det store og hele virket tilfredsstillende. Man hører heller ikke i Aar nær den Kritik af Lovens Virkninger, som man gjorde straks dengang, Loven kom frem.

Men der er den Ting at bemærke, at dengang vi fik Loven om disse Foranstaltninger, da var Landbruget i Virkeligheden

saa langt ude, at det stod med en stor Mængde Kvæg, som det ikke kunde komme af med. Vi var med en stor Part af vore Udsætterkoer kommet ud i saadanne Forhold, at Priserne laa paa et saadant Niveau, at man næsten ikke kan tale om Priser; man kender adskillige Eksempler paa, at Forholdene var saadan, at man næsten maatte af med Penge for at kunne komme af med de ringeste af Køerne.

I det Aar, der er gaaet, har Loven efter vor Formening virket udmærket, og vi vil gerne give Tilslutning til en Fornyelse. Vi haaber, at Lovforslaget, som det her er forelagt, kan blive en Fortsættelse af den nuværende Kødlov. Der er jo foreslaaet adskillige Ændringer, bl. a. den Ændring, vedrørende Studetilskuddet, som er omtalt af de ærede tidligere Ordførere. Det er her i Forslaget sat ned fra 10 til 6 Ø. pr. kg, og Vægtgrænsen er forandret fra 450 til 500 kg.

Som Stillingen er, er det ganske nødvendigt, at man nedsætter dette Studetilskud. Det kan ikke opretholdes under den Form, det har haft. Enhver vil i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, kunne se, at indtil Dato har man givet Tilskud for omkring 29 000 Stude af de 60 000 Stude, vi har her i Landet. Det vil altsaa sige, at de Beregninger, man gjorde, da Loven blev vedtaget: at de Stude, for hvilke der skulde gives Tilskud, var saadanne, der var mindst 3 Aar eller der omkring, hvorfor man regnede med, at der herefter vilde fremkomme omkring ca. 20 000 hvert Aar, ikke har holdt Stik.

Forholdet er det, at der er fremkommet ikke 20 000, men mere end 30 000, og inden vi naar 1. November maaske adskillige Tusinde derover. Man er med det Tilskud, som denne stærke Fremkomst af Stude har bevirket, kommet helt op paa 1,5 Mill. Kr. Og det vil endda stige yderligere, inden den gældende Lov ophører.

Vi fra vor Side har fra første Færd ønsket, at Studetilskuddet skulde fastsættes længere nede, fordi Forholdene efter vor Mening vilde komme til at ligge saaledes, at de ca. 30 000 Stude, der er tilbage, normalt kun vil kunne afkaste omkring ved Halvdelen i det Aar, vi staar over for. Det kan ikke blive anderledes. Det vil maaske endda blive adskilligt mindre, naar man sætter Vægtgrænsen op fra de 450 til de 500 kg. Dertil kommer, at den Part, der bliver tilbage af Studene, vil nødvendigvis, saaledes som hele Markedet ligger, hjembringe en saadan Overpris over for de øvrige Fedekreaturer her i Landet, at det